

KUIFJE

WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

NEGENDE JAARGANG

PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts

3

ONS
VOLLEDIG
TEKENVERHAAL

PASTEUR

TEKENINGEN
VAN R. REDING
TEKST VAN DUVAL

Dag, Pasteur!... M'n beste vriend wat zie jij er uit? Het is hoogtijd dat je rust neemt....

Ja, dat meen ik ook m'n beste Grancher. Ik heb deze morgen m'n leergang beëindigd. M'n vrouw en ik vertrekken morgen naar Arbois om eens uit te rusten.

Wat zijn dat voor vreselijke kreten?

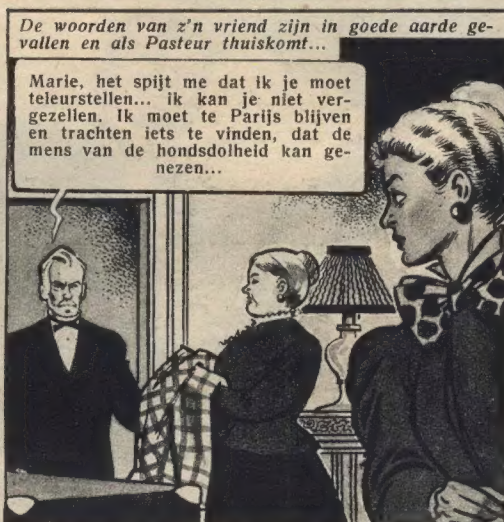
Een man door hondsdelheid aangegrepen...

We staan volledig machteloos tegen deze ziekte. De mensen door deze plaag aangetast lijden veel en zijn, helaas, bijna altijd ten dode opgeschreven...

Pasteur, jij die een geneesmiddel hebt gevonden tegen het miltvuur en cholera waarom zou jij het probleem van de hondsdelheid niet aanpakken?

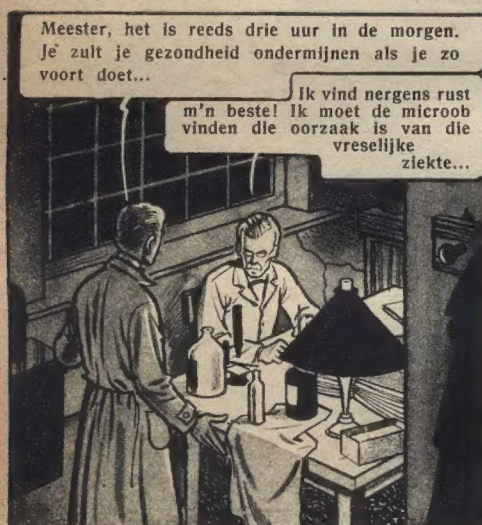

De woorden van z'n vriend zijn in goede aarde gevallen en als Pasteur thuiskomt...

Marie, het spijt me dat ik je moet teleurstellen... ik kan je niet vergezellen. Ik moet te Parijs blijven en trachten iets te vinden, dat de mens van de hondsdelheid kan genezen...

Weken achtereen buigt de geleerde zich over z'n laboratoriumtafel en tracht het geheim te ontsluiten...

Meester, het is reeds drie uur in de morgen. Je zult je gezondheid ondermijnen als je zo voort doet...

Ik vind nergens rust m'n beste! Ik moet de microob vinden die oorzaak is van die vreselijke ziekte...

Zonderling! Het bloed van een besmet element levert geen resultaat op. In het speeksel zijn te veel andere microben om zekerheid te hebben. Waar kan ik de virus in zuivere staat aantreffen? Ga slapen, vriend, ik wil nog enkele minuten nadenken...

De volgende dag...

Ik heb er heel de nacht over gepeinsd! De hondsdelheid tast de hersens éérst aan. Om verder te kunnen werken, zou het nodig zijn een bacil in de hersens van een hond te enten, maar ik schrik er voor terug een onschuldig dier op te offeren...

Enkele dagen later verlaat Pasteur de hoofdstad om te Bordeaux een conferentie te geven...

Wel, meester, hoe staat het met het experiment op de hond?

Je vindt het wellicht belachelijk maar ik aarzel nog steeds een onschuldig dier op te offeren...

De assistenten profiteren van de afwezigheid van de professor om, in het belang van de wetenschap, het experiment te wagen...

Het dier is goed verdoofd. Ik heb het een dubbele dosis chloroform toegediend... het voelt niets!

Prachtig, dan kunnen we beginnen!

Vijftien dagen later sterft het dier aan de razernij.

Die brave hond heeft de mensheid een grote dienst bewezen

Ik dank jullie omdat jullie de proefneming, waarvoor ik terugschrok, uitgevoerd hebben. Nu hebben we de nodige, zuivere bacillen...

Eens in het bezit van de bacil van de hondsdoelheid werken Pasteur en zijn assistenten maanden lang en doen talrijke proefnemingen...

De geleerde weet weldra, dat een bacil van de razernij blootgesteld aan de lucht in een droge atmosfeer, na veertien dagen zijn kracht verloren heeft. Hij ent nu enkele proefkonijnen in met de bacil en wel op volgende wijze: de eerste dag met een bacil die veertien dagen oud is, de tweede dag met een die dertien dagen oud is, vervolgens met een bacil van twaalf dagen en zo verder. Op de veertiende dag met een verse, bijgevolg zeer krachtig bacil.

Kijk, het dier dat ik aldus behandelde, heeft ook de laatste inspuiting goed doorstaan... Het is niet meer vatbaar voor de razernij, het is immuun gemaakt: Welke overwinning!

De razernij is overwonnen! Je hebt de juiste behandeling gevonden!

Voor dieren ja... maar hoe zal de mens reageren?

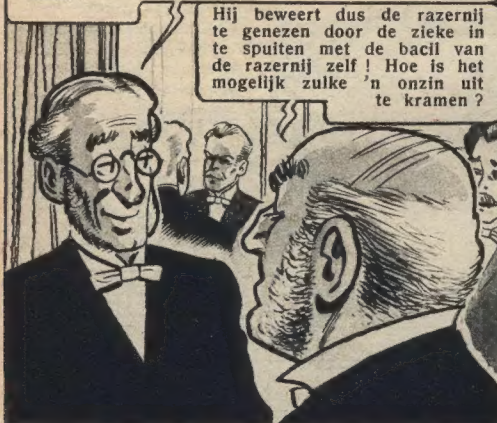

In de Academie voor Wetenschappen zet Pasteur zijn theorie uiteen, legt uit welke proefnemingen hij deed en welke resultaten ze opleverden...

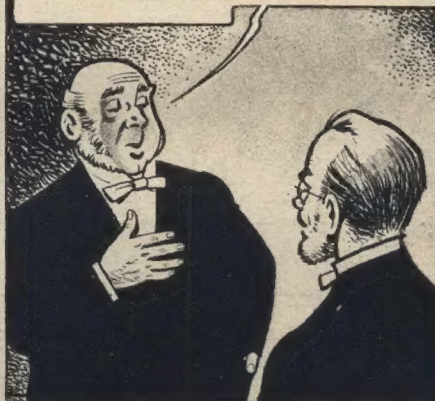

Heb jij dat gehoord? Pasteur is gek! Hij, een klein scheikundige, wil ons, geneesheren, de les lezen!

Hij beweert dus de razernij te genezen door de zieke in te spuiten met de bacil van de razernij zelf! Hoe is het mogelijk zulke 'n onzin uit te kramen?

Je voordracht was interessant, Pasteur, maar, in jouw plaats zou ik heel voorzichtig zijn en m'n reputatie als geleerde niet op het spel zetten...

Enkele weken later, op 5 Juli 1885, in een klein dorp in de Elzas...

Jozef, ga eens vlug een kilo gist halen! Ik heb er geen meer voor m'n laatste oven!

Jozef Meister, de kleine bakkerszoon, loopt om het gevraagde maar...

...een woede hond springt op hem en...

...bijt de jongen in de hand...

Aai ! Lelijk beest ! Laat me los ! Laat me los !

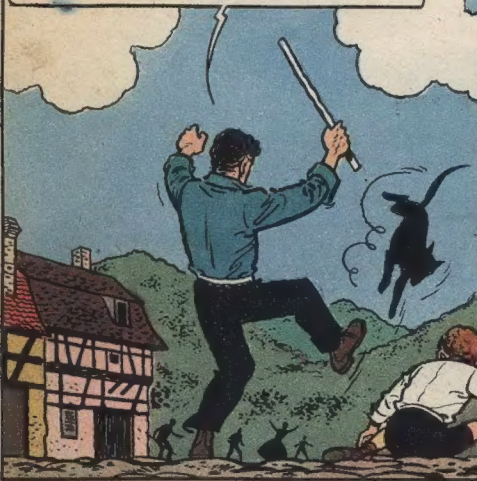

Maar de hond is razend, hij werpt Jozef neer en bijt hem flink in het been !

Hier, Kozak !
Kom hier ! Koest !

Ga je eindelijk los laten !

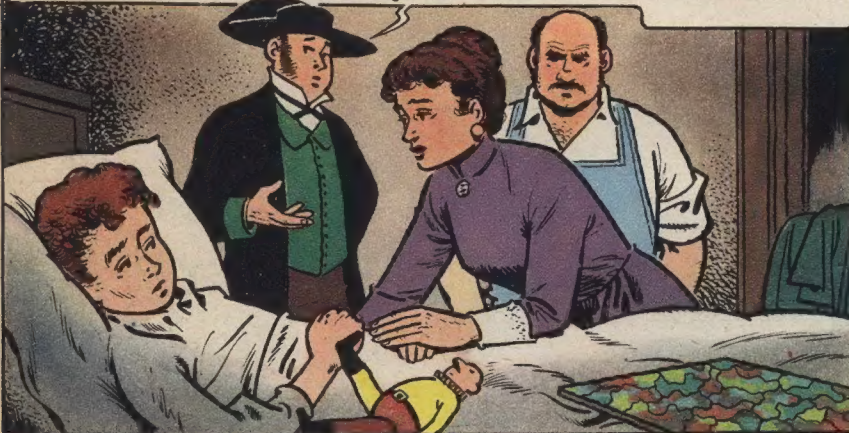
Het zal niet erg zijn... Hier heb je een geldstuk, dat zal je wel troosten... Kom mee met mij binnen, ik was de wonden uit met koud water... En vertel dit incident niet aan iedereen... wil je ?

De volgende avond... Mijnheer Ernest, je hond heeft niet alleen schapen maar ook koelen aangevallen ! Ik heb hem natuurlijk moeten neerschieten... Het schijnt dat hij deze morgen ook de zoon van de bakker heeft gebeten ?... Dat zou zeer ernstig kunnen worden, weet je !

Als burgemeester van het dorp, heb ik het dier laten opensnijden door de apotheker en hij zei me dat de hond razend was ! In jullie plaats zou ik dadelijk naar Parijs vertrekken om de jongen te tonen aan Pasteur... Men praat tegenwoordig zoveel over die dokter...

Nog diezelfde avond vertrekt mevrouw Meister met haar zoon naar Parijs.

Je weent, mama ? Is het waar dat ik zal sterven ? Ik voel me niet eens ziek. Kijk, ondanks m'n kwetsuur kan ik me goed recht houden !

De geleerde heeft zijn vaccin al wel op dieren maar nog nooit op mensen gebruikt en hij aarzelt de jongen er mee in te enten. Maar de moeder bidt en smeekt omdat hij het toch zou proberen.

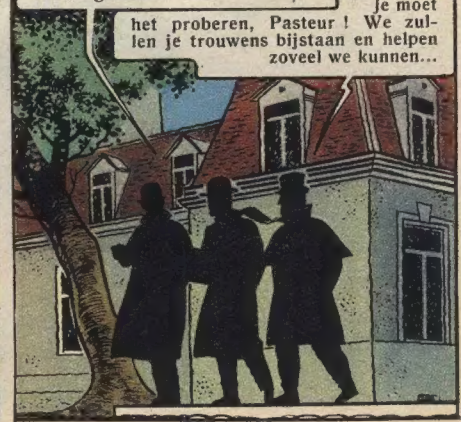

Mijnheer Pasteur ik vertrouw in u als in God. Indien u welgert te helpen is m'n zoon verloren...

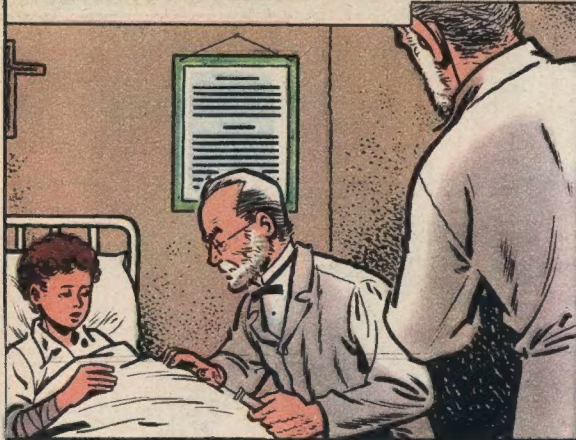
Laat me bedenktijd tot deze avond... Bij de mens komen de tekenen van de hondsdoelheid pas tot uiting dertig dagen na de besmetting...

Enkele ogenblikken later... Het leven van een kind... Welke zware verantwoordelijkheid ! Vulpian, Grancher, kunnen jullie me geen raad geven ?

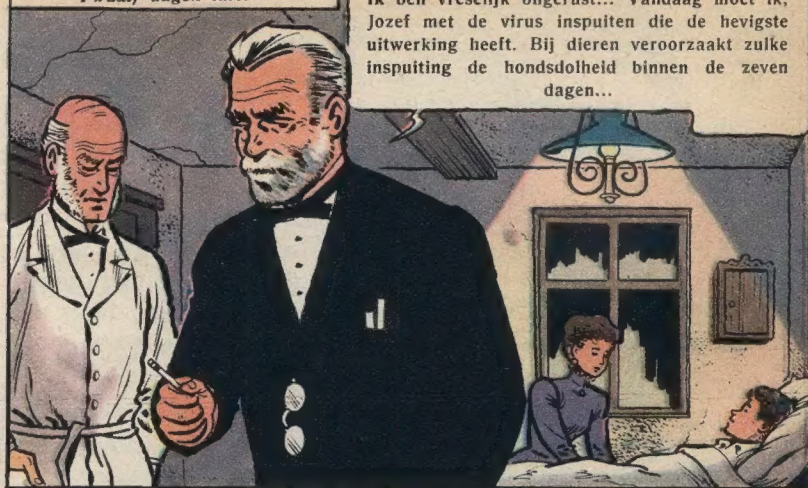

Je moet het proberen, Pasteur ! We zullen je trouwens bijstaan en helpen zoveel we kunnen...

Op 6 juli 1886 om 8 uur 's avonds, spuit Louis Pasteur de kleine Meister voor de eerste keer in met het ruggemerg van een konijn, dat op 21 juni aan razernij stierf...

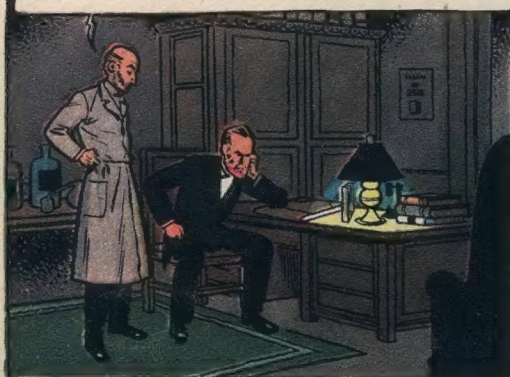
Twaalf dagen later...

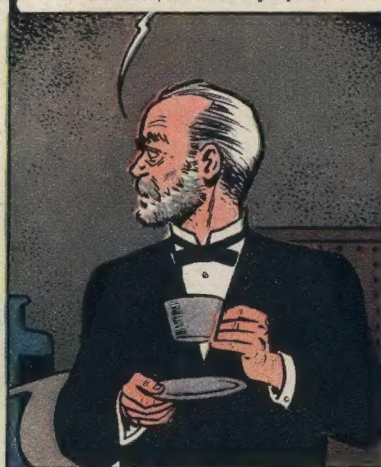
Ik ben vreselijk ongerust... Vandaag moet ik, Jozef met de virus inspuiten die de hevigste uitwerking heeft. Bij dieren veroorzaakt zulke inspuiting de hondsdoelheid binnen de zeven dagen...

's Avonds...

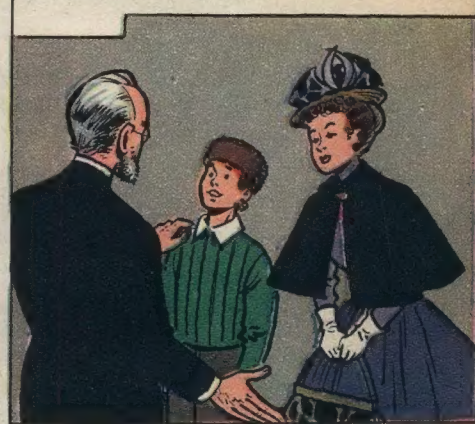
M'n beste Pasteur, je bent totaal op. In twee weken heb je niet meer geslapen. Je deed het onmogelijk... Nu moet je nog alleen hopen, hopen en gaan rusten...

Neen, Grancher, dat kan ik niet. Ik wacht hier, het is mijn plicht.

Tien dagen later zijn er nog geen symptomen van de hondsdoelheid te merken en dan wordt Pasteur gerust in de zaak. Hij geeft de kleine Meister de toelating naar huis terug te keren.

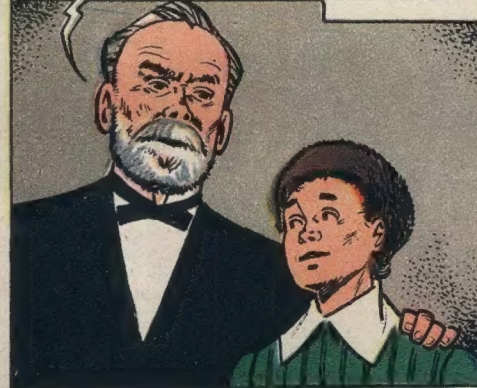

Ik geloof dat je helemaal genezen bent, maar ik wil zekerheid. Neem deze gezegelde omslagen mee en schrijf me iedere dag hoe je je voelt.

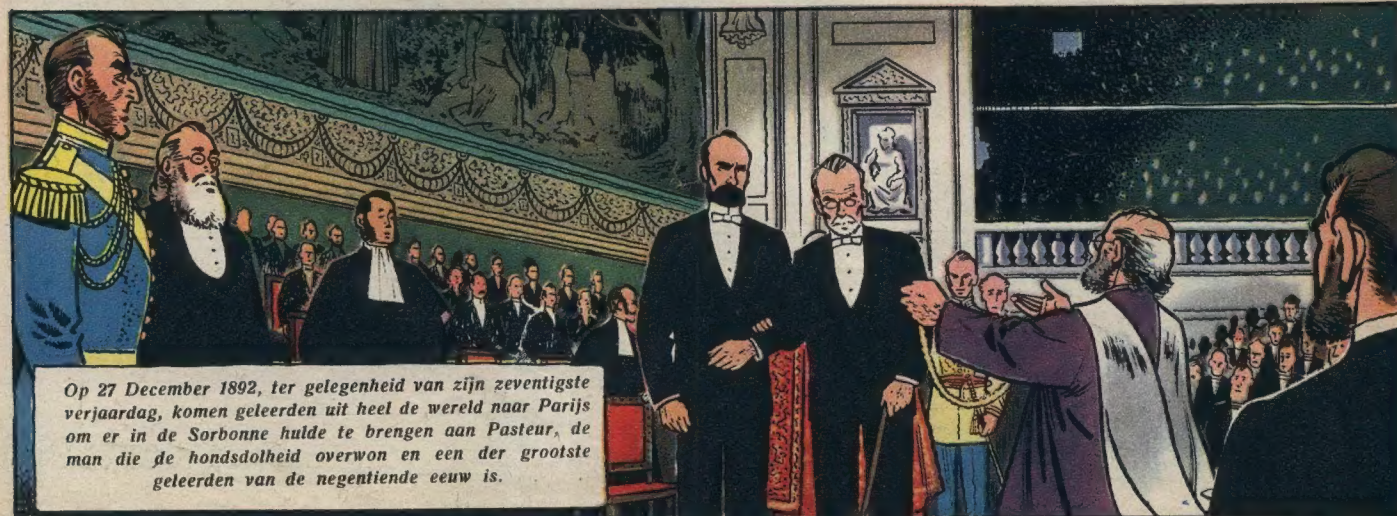
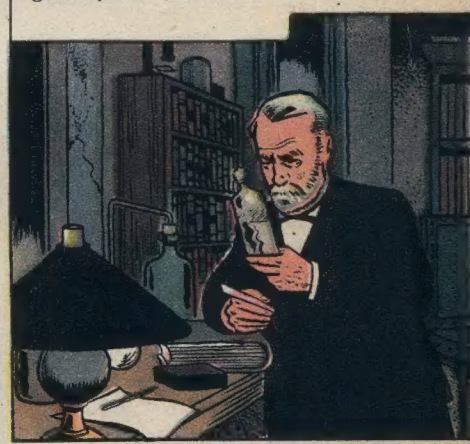

Ik zal je nooit genoeg kunnen danken, mijnheer Pasteur.

Integendeel! Ik moet je danken, jongen... Je hebt me de gelukkigste dag van m'n leven bezorgd... Glorie en eretitels, dat vergaat als rook... Maar, dank zij jou, heb ik er toe bijgedragen mensenlevens te redden en dat heeft waarde...

Pasteur blijft onverschillig voor de lof die hem te beurt valt en ook voor de haat die zijn genie opwekt. Jaren en jaren zoekt hij voort...

Op 27 December 1892, ter gelegenheid van zijn zeventigste verjaardag, komen geleerden uit heel de wereld naar Parijs om er in de Sorbonne hulde te brengen aan Pasteur, de man die de hondsdoelheid overwon en een der grootste geleerden van de negentiende eeuw is.

Volgende week: RIDDER ZONDER VAAR NOCH VREES

EINDE

VAARWEL

FRANS MERTENS, van Donzies-Maubeuge, was een verwoed duivenliefhebber en op zijn duiventil bracht hij al zijn vrije uren door. Frans Mertens hield helaas niet alleen van duiven, maar ook van motorsport. Op zekere dag, dat is nog niet lang geleden, overkwam hem tijdens een rit met zijn moto een ongeluk. Frans was op slag dood.

Frans Mertens werd in zijn omgeving oprecht betreurd en op het ogenblik dat de doodkist uit de kerk werd gedragen, werden al de reisduiven van Donzies-Maubeuge — een zeshonderd in het totaal — opgelaten om een groet te brengen aan de jonge man die veel van duiven hield.

Na enkele vluchten boven het dorp, keerden de duiven naar hun til terug. Niet allemaal echter! Enkele tientallen duiven keerden niet naar huis, maar streken zacht op de doodkist... Het waren de duiven van Frans Mertens. Zij wilden hun meester naar zijn laatste rustplaats vergezellen en op het kerkhof was men verplicht hen te verjagen.

De ontroering welke deze gebeurtenis in het dorp en de omgeving heeft verwekt, was zeer groot. Nog nooit had men in de streek een schoner getuigenis gezien van de gehechtheid van de dieren aan hun meester.

Kuifje

EEN HARTELIJK BRAVO VOOR DE SIROPEN PROSMANS!

Ze zijn fijn!
En geven je
meteen
**KUIFJE'S
BONS.**

Ze zijn
**RIJK AAN
VITAMINEN!**
HET IS EEN
**UITSTEKEND VOEDSEL VOOR
ALLE JONGELUI, EN VOOR
AL WIE AAN SPORT DOET!**

GUIDO AERTS, ALBERTSTRAAT, 15, ST-KATHELIJNE-WAVER, zou graag een poppenkast willen maken maar hij weet niet hoe daar aan begonnen. welke Kuifjes-lezer zou hem enkele nuttige wenken kunnen geven? Men schrijfe hem rechtstreeks. Guido zal zijn correspondenten zeer dankbaar zijn.

LIONEL ROMMENS, VAN AALST, leest met buitengewoon veel genoegen ons vervolgverhaal Pom en Teddy. Hij schrijft me dat hij en zijn makkers, al zitten ze nu reeds in de derde Latijnse, « Kuifje » nog altijd even graag lezen en zeer tevreden zijn over ons blad. Dat heb ik met plezier vernomen.

ETIENNE VAN STRAELEN, VAN HASSELT, is een dichter in de dop. Hij heeft me zijn eerste versje over « Kuifje » ge-

Brievenbus

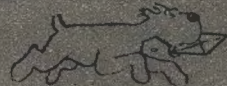
stuurd. Ik hoop dat ik er nog veel van hem zal krijgen. Er bestaat echter geen doorlopende prijsvraag voor dergelijke gedichtjes, dus ook geen prijzen. Heb je reeds meegedaan aan « Hou je van dieren? »

DE JONGENS VAN HET SINT-NORBERTUS-GEESTICHT VAN ANTWERPEN waren er van de eersten bij om mij en mijn medewerkers een zalig en gelukkig Kerstfeest en een gelukkig nieuwjaar toe te wensen. Beste dank en wederkerige wensen!

WILLY DERIE stuurde me ook een mooi kerstkaartje. Ook hem dank ik hartelijk en wens hem alles wat zijn hart mag verlangen.

RENE BROCK, VAN OOSTENDE, schreef me, dat hij nu lid geworden is van de Kuifje's Club het reglement met hart en ziel zal navolgen. Dat is ten minste een vurige Kuifjeslezer! Maak Freddy Sluiten ook mijn beste groeten over.

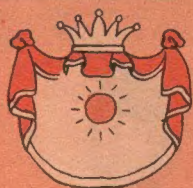
CHRISTIAAN DE BRUYNE, VAN DEN-DERMONDE, is reeds een goed tekenaar? Hij stuurde me enkele staaltjes van zijn kunnen. Heb je het lijstje goed aangekeken en begrepen, Christiaan? Met mijn hartelijkste groeten en beste wensen voor het nieuwe jaar.

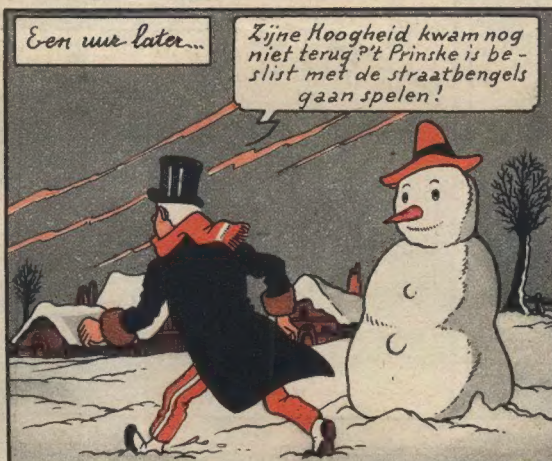
GRENADIER VICTORIA VERTELT...

DAT MUISJE LAAT ZICH NIET BEETNEMEN

ONDER HET WAAKZAAM
OOG VAN DE HOFMEESTER
VERMAAKT HET PRINSKE
ZICH MET SCHAATSENRIJ-
DEN OP DE BEVROREN
VIJVERS VAN HET KASTEEL

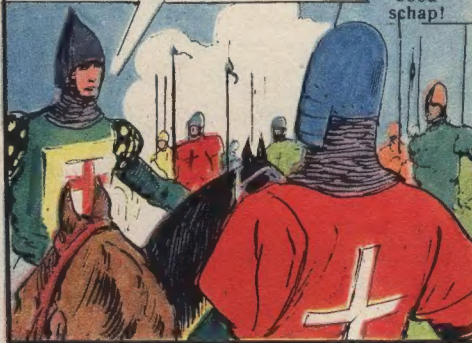
RIDDER ARNOUT

De Turken zitten Arnout op de hielen. Daar bereikt hij dan eindelijk de voorhoede van Godfried's leger. De Turken moeten wijken...

Heer, Bohemond is slaags geraakt met het reusachtig leger van de sultan van Nicea.

Indien Bohemond niet dadelijk hulp krijgt bestaat er gevaar dat hij de slag verliest en onze soldaten uitgeroeid worden...

Dank voor je boodschap!

Hebben jullie dat gehoord? Vooruit, dappere krijgers! Wij moeten onze broeders te hulp snellen!

Het leger van Bohemond moet voor de overmacht wijken...

Doch plotseling slaakt sultan Kilidj Arsian een kreet...

Verduiveld!

Op hetzelfde ogenblik prevelt Bohemond:

God zegene de man die ons komt helpen!

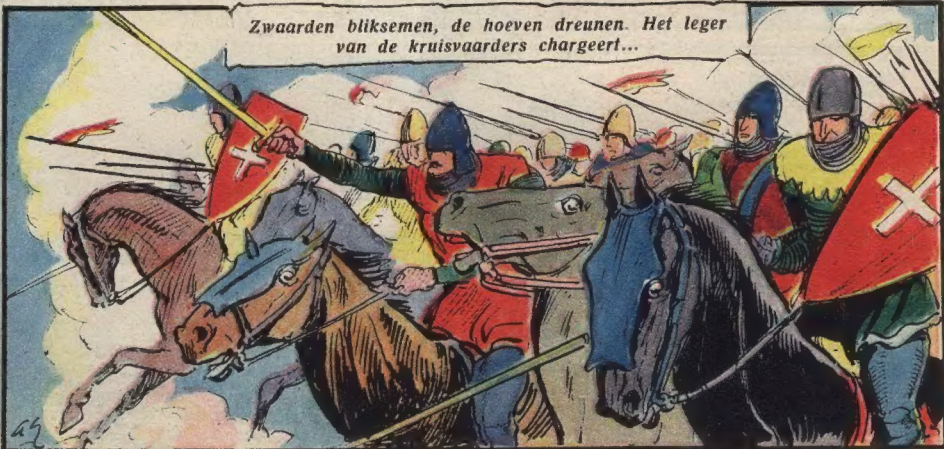
Daar komt Godfried van Bouillon aan het hoofd van een leger van veertig duizend ruiters... Naast hem...

...rijdt Ridder Arnout, die straalt van blijdschap...

Zwaarden bliksemen, de hoeven dreunen. Het leger van de kruisvaarders chargeert...

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE, ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT: LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

NEEM EEN GELEERDE BIJ DE NEUS
EN JE ONTKETENT EEN REVOLUTIE...

IN een mijnschacht van Altaville (Californië), werd op een diepte van veertig meter een moderne schedel gevonden benevens de beenderen van diersoorten, die totaal uitgestorven zijn. De vondst werd aangetroffen in tertiaire aardlagen waarin nog nimmer menselijke resten waren gevonden. Uit de ouderdom van de aardlagen trok prof. Whitney de conclusie, dat aan de menselijke schedel dezelfde leeftijd moest toegeschreven worden, waaruit logischerwijze volgde, dat Noord Amerika miljoenen jaren geleden bewoond werd door een mensenras dat weinig verschilde met de huidige bewoners. Europese geleerden echter bewezen onomstotelijk, dat er veel verschillen zijn tussen de voorhistorische en de moderne mens en dat de schedel van Whitney niet oud kon zijn! De geleerden waren weldra in twee kampen gescheiden: de voor- en de tegenstanders van Whitney. Het was een ware revolutie in de geleerdenwereld. Ten slotte kwam aan het licht dat een grappenmaker de moderne schedel op de vindplaats had ingegraven samen met enkele moderne huishoudelijke voorwerpen en dit alléén om de professor beet te nemen. Toch niet erg vriendelijk van die grappenmaker, hé!

DE VUURTOREN VAN ALEXANDRIE KOSTTE DERTIG MILLIOEN

DE vuurtoren van Alexandrië, een van de zeven wereldwonderen, was honderdttwintig meter hoog en geheel uit marmer opgetrokken. Zijn bouwmeester was de architect Sostratos, uit Knidos, en de toren kostte, in onze munt uitgedrukt, dertig miljoen. Het prachtig bouwwerk was voltooid in 280 voor Christus en diende aanvankelijk niet om de schepen 's nachts de weg te wijzen, (zoals men eerst dacht) doch wel als dagsein. Het was pas tijdens de Romeinse overheersing dat men 's nachts boven op de toren hout stookte om de schepen ook in het duister de weg te wijzen. De Romeinen bouwden ook een vuurtoren te Dover en een te Bouvigne, waarvan de laatste resten werden opgeruimd of in de vloed verdwenen in het jaar 1644.

WAS DIT ANTWOORD
EEN PRIJS WAARD?

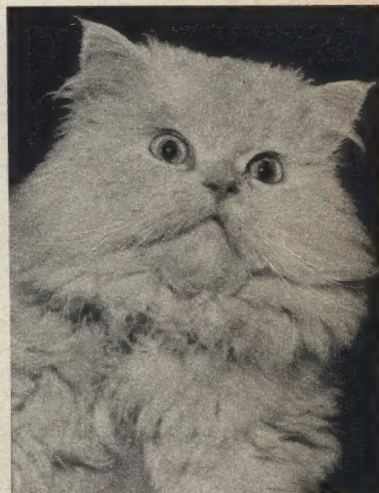
BEKROOND antwoord in een enquête van een Londens dagblad over de vraag: « Welke boeken zijn een steun voor u geweest? »: « Het kookboek van mijn moeder en het checkboek van mijn vader! »

DE GROTE TORENKLOK VAN DE NOTRE-DAME BIMBAMT ELECTRISCH

OP 11 November jl. werd de grote torenklok van de Notre-Dame van Parijs voor de eerste keer elektrisch bewogen. Twee motoren verzorgden de slingerbeweging van deze dertien ton wegende klok, die een middellijn van 2 m. 60 heeft, het geheel wordt door een elektrische motor in beweging gebracht.

Deze is geïnstalleerd in een hoek van het schip van de kerk. Men heeft niet minder dan honderdvijftig meter kabel moeten aanleggen om de klok, in de toren, met de motor te verbinden. De torenklok van de Notre-Dame werd in het jaar 1686 gesmolten uit twee ander beroemde klokken. Peter van deze klok was Lodewijk XIV in hoogsteigen persoon en meter was keizerin Maria Theresia van Oostenrijk.

De klank van deze klok is kristalhelder.

Ben ik geen snoes? Het is om m'n grote, schrandere ogen en m'n mooie pels dat ik te Hamburg een prijs kreeg. Met die prijs was ik anders niet veel, hoor! Wat kan een kat nu met een medaille aangevangen?

ZIJ DENKEN AAN HET MOOIE UITZICHT VAN HUN STAD!

DE vroede vaderen van het mooie Dordrecht denken aan het uitzicht van hun stad en hebben er op gewezen, dat het plaatsen van antennes voor een televisietoestel op flatgebouwen en woningen alles behalve mooi is en men bovendien gevaar loopt de daken te beschadigen. Om consequent te zijn, hebben ze ook het aanbrengen van radioantennes op de daken verboden. Men mag ze echter wel in z'n tuin oprichten. Wat de Dordrechtelingen moeten doen die geen tuintje hebben en toch een televisieantenne wensen werd nog niet uitgemaakt.

Dit is nog een stuk van de Chinese Muur, die eens 2.500 km. lang en 16 meter hoog was en het Chinees binnenland tegen de inval van de Hunnen beschermde.

HOVEEL MENSEN KAN DE AARDE VOEDEN?

DE wereldbevolking neemt relatief snel toe. Kijk even naar deze getallen: In 1650 bedroeg het geschatte inwonertal van de hele aarde 470 miljoen, in 1750 reeds 694 miljoen, in 1850 bedroeg het aantal 1.094 miljoen en in 1950 was het 2.406 miljoen d.w.z. bijna twee en half miljard. Wij moeten geen hongersnood lijden, maar er zijn miljoenen mensen die nooit hun buik kunnen vol eten. Men kan echter het in cultuur te brengen oppervlak van onze planeet van 21 % op 44 % brengen, maar de zorg voor de toekomst blijft bestaan want, in het begin van de volgende eeuw, zullen er 4 miljard en

in 2050 reeds meer dan 7 miljard mensen op de aarde wonen. De bezorgdheid om het lot van miljoenen mensen die geen eten zouden vinden, wordt niet door iedereen gedeeld. Inderdaad, vele geleerden beweren dat men reeds vóór het jaar 2010, de midelen zal gevonden hebben om op chemische wijze het voedsel voor miljoenen mensen te bereiden. Anderen willen de voedingsstoffen uit de zee halen (denk aan de vetproducerende algen) en aldus het nodige bereiden om de magen van alle stervelingen te vullen, zelfs al waren het er dertien en een half miljard!

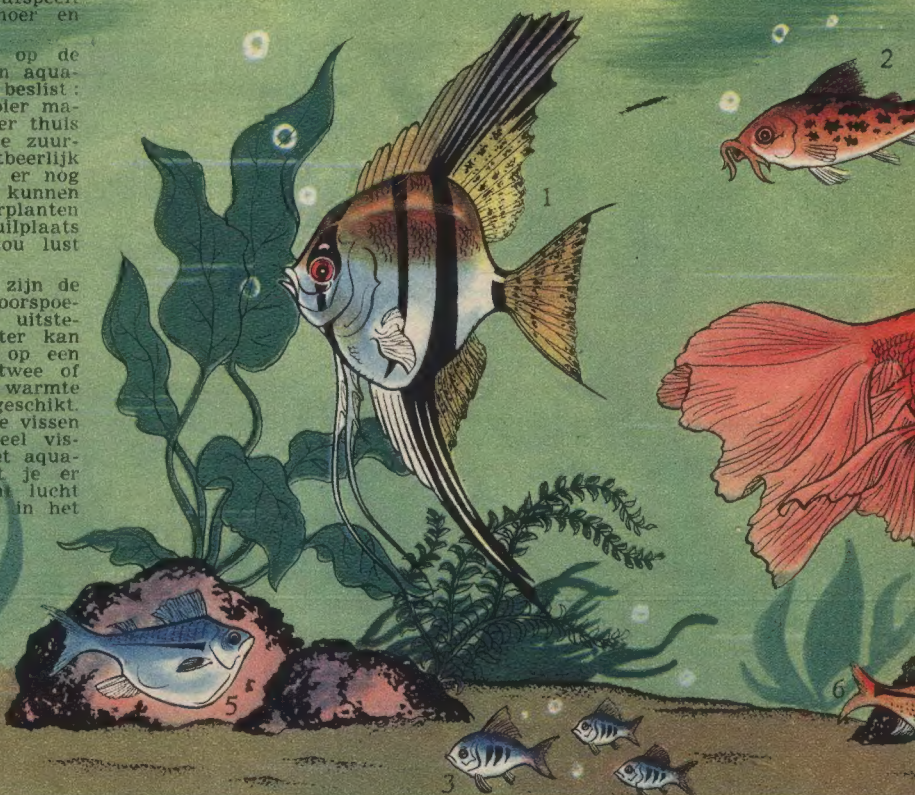
HOE dikwijls hebben we onze neus niet platgedrukt tegen de doorschijnende wanden van een aquarium om er het heen- en weer-, het op- en neerzwemmen van exotische vissen te volgen en te trachten iets te onttraadselen van hun leven dat zich afspeelt tussen groene planten, glanzend parelmoer en goudgeel zand.

Zou je het antwoord kunnen geven op de vraag: «Waarom zet men planten in een aquarium?» Denk even na en je vindt het beslist: omdat ze het aquarium opvrolijken, mooier maken, omdat de vissen er zich beslist beter thuis voelen en vooral omdat deze planten de zuurstof vrijmaken die voor de vissen onontbeerlijk is en ze het felle licht dempen. Dan is er nog een reden en die zal je wellicht niet kunnen raden: de lange wortels van de waterplanten dienen de pasgeboren vissen als schuilplaats voor het geval vader of moeder vis zou lust krijgen een kleintje op te peuzelen!

In het aquarium waar wij in kijken, zijn de vissen gezond en groeien de planten voorspoedig omdat licht, lucht en temperatuur uitstekend geregeld zijn. In onverwarmd water kan je alleen goudvissen houden. In water op een temperatuur van 20° gebracht voelen twee of drie soort exotische vissen zich lekker, een warmte van 24° is voor alle soorten het best geschikt. In een goed ingericht aquarium hebben de vissen voldoende water en lucht. Heb je te veel vissen in verhouding tot de grootte van het aquarium en tot het aantal planten, moet je er een pomp in plaatsen die dag en nacht lucht toevoert. Het effect van de luchtstroom in het water is zelfs mooi evenals een elektrische verlichting. Het zonlicht is voldoende, ten minste wanneer je je aquarium bij het venster plaatst.

Nu we het huis kennen, moeten we toch ook met zijn bewoners kennis maken. Daar komt de Pterophyllum scalare of de «koning van het aquarium», een titel die hij met recht verdient. Hij is rond en plat als een muntstuk, heeft prachtige kleuren en houdt zijn brede vinnen steeds uitgestrekt. Hij zwemt heel statig, is vredelievend van aard maar eist voor zichzelf en zijn familie veel plaats op. De Corydoras zijn de glazenwassers

ALLE VISSSEN 2

TEKST EN TEKENINGEN
VAN FRED FUNCKEN

DE WITT

HEMMEN...

1) Pterophyllum scalare; 2) Corydoras; 3) Gupys; 4) Kristalvis; 5) Hemmigrammus ocellifer; 6) Hemmigrammus ocellifer; 7) Xiphophorus helleri; 8) sluijstaart; 9) Betta.

van het gezelschap! Hun mond is voorzien van zuigertjes en daarmee glijden ze langs de glazen wanden en zuigen al het groen mos, dat zich daarop heeft vastgezet, af. Ze reinigen ook het zand en zijn daarom onmisbaar in een aquarium. De Gupys zijn klein, vinnig en schitterend. Hun schubben hebben een metaalachtige glans, ze blijven steeds bij elkaar, komen uit de hand van de verzorger eten en leven met de overige bewoners van het waterparadijs in vrede.

Ze zijn niet zo delicaat en iedere aquariumliefhebber zal er veel pret aan beleven.

Ken je de kristalvis? Hij verbergt ons niets en dit in de letterlijke betekenis van het woord want zijn huid is doorschijnend als kristal: we kunnen zijn ingewanden zien en zijn graten tellen!

De Pterodiscus levis is zo dun als een blad papier en de Hemmigrammus ocellifer is de grappigste die je je indenken kunt. Hij denkt aan de verkeersreglementen en heeft zich twee postlichtjes aangeschaft, een boven z'n oog en een op z'n staart! De degendragers of Xiphophorus helleri heeft naast de staartvin een degenvormig verlengstuk dat er tamelijk gevaarlijk uitziet.

De bekoorlijkste vissen zijn misschien wel de sluijstaarten. In den beginne waren het doodgewone goudvissen. Je weet misschien wel dat de goudvissen uit het Verre Oosten komen, waar ze reeds eeuwen voor onze tijd rekening gekweekt werden. Door kruising en met veel geduld zijn de Chinezen en Japanners er in geslaagd sluijstaarten te kweken. Sommige zijn zo lang en zo schitterend van kleur, dat men de dragers ervan de naam « komeet » gaf.

Hiermee nemen we afscheid van deze bontgekleurde en vredige vissen en wagen een kijkje in een aquarium waar het er veel minder kalm aan toegaat. We zijn in het huis van de Bettas, echte vechthanen. In Siam houdt men er veel van en gaat naar de gevechten tussen twee Betta-mannetjes kijken, gelijk wij 's Zondags naar de voetbal gaan. De Siamezen verveelden soms have en goed op hun favoriet. Zet nou twee Betta-mannetjes bij elkaar in een bokaal want ze vechten op leven en dood! Om hun kroost zijn ze echter erg bezorgd. Vader Betta maakt blaasjes, rijgt die naar elkaar en tovert er een vlottend nest mee. Hij vangt de eieren die het wijfje legt, in zijn bek op en draagt ze een voor een naar het nest. Vier dagen lang bewaakt hij de jongen trouw. De vijfde dag heeft hij erg last van een lege maag en dan bestaat er veel kans dat hij zonder enig gewetensbezwaar een paar van z'n jongen binnenspeelt!

DE RUITER

Ijzerhakker en Pijl vluchten met het harnas van de Witte Ridder. Intussen tracht Johan de soldaten de andere kant uit te lokken.

Het roerloos lichaam van Johan wordt voor de voeten van Koenraad de Wolf, Heer van het Meer, geworpen...

Goed gewerkt! Gooi die schelm in een kerker. Daar kan hij de nacht doorbrengen om morgen kennis te maken met de folterkamer!

De ongelukkige ridder wordt naar de kerker gesleept...

Wat heb ik gezegd! Hij is zo fris als een blikje!

Maak voort, jongen!

Enkele ogenblikken later valt de zware deur in het slot. Johan ligt in een donkere, vochtige kerker...

Het is nacht. Johan staart naar het kleine venstertje waardoor het maanlicht naar binnen valt...

Neen, ik droom!

Plotseling schrikt hij op, z'n hart klopt hevig...

(Wordt voortgezet.)

De Kerels van Vlaanderen

TEKST EN TEKENINGEN

VAN BOB DE MOOR

De schepenen worden bij de koning gebracht...

Wel, heren, waarover wilt u mij spreken?

Hoopheid, wij kwamen U nederig vragen het omwerpen van de toren der St Donaas-kerk te staken.

Uit naam van al de poorters van Brugge smecken wij u onze tempel te sparen. De weinige kerels die de toren bezetten kunnen nu toch niet veel kwaad meer verrichten. Wees genadig voor hen en laat hen de toren verlaten.

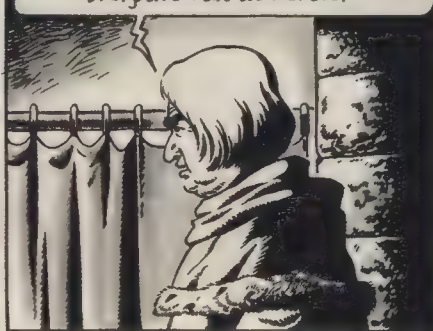
Hoeho!? Ik zou die moordenaars vrijuit laten gaan?... Het spijt me, heren, maar...

Denk toch goed na, hoopheid. De moordenaar van graaf Karel werd toch gedood! Zie, wij buigen de knie voor u. Spaar toch de toren!

Hm... Goed. Ik zal bij de eerste morgen klaarte een bode naar de toren zenden om te onderhandelen over de overgave van de kerels.

Verheugd over de goede uitslag van hun zending spoeden de schepenen zich door de nacht naar hun huizen.

Ondertussen, op de toren...

Vrienden, deze nacht zullen wij trachten met behulp van dit touw de grond te bereiken. Wij proberen dan de vijandelijke lijnen te doorbreken...

Het touw wordt stevig om een pilaar bevestigd...

In orde, vrienden. Alles is rustig. Laten wij de afdaling beginnen.

In groepjes van vier of vijf man klauteren de kerels naar beneden.

Weldra heeft gans de bende veilig de begane grond bereikt...

Tot hiertoe is alles goed afgelopen. Laten wij nu voorzichtig tot bij de voorposten sluipen en dan... dan moet het plan, dat ik bedacht heb om de vijand af te leiden, in werking treden...

Geruisloos sluipen de Kerels naar de wakende soldaats. Wat gaat er gebeuren. Door welk middel zullen de krijgsknechten afgeleid worden?...

Lambik redde de ketzer en onze vrienden zijn hierdoor vrije burgers geworden. Lambik is hoofdman van de Pretoriaanse wacht benoemd...

TEKST EN TEKENINGEN

VAN WILLY VANDERSTEEN

Vrienden, het spijt me erg maar het bevel, dat op dit wassen tafeltje gerechtheid staat, is formeel. Ik moet aanstonds naar de keizer toe!

Een weinig later in het paleis. Om de keizer hebben zich enkele raadgevers geschaard...

Tijdens de overval in het cirkus, hoorde ik uit het publiek een goedkeurend gemompel opstijgen... Wie heeft daar een verklaring voor?

Ik, edele keizer! Het volk mort! De pralende luister van de hofhouding vormt een scherpe tegenstelling met de armoede van het volk, met het klein rantsoen graan dat de verklozen ontvangen

Bij Jupiter! Als ik hen geen volvoening geef zullen zij aan het muiten slaan. Maar, de schatkist is zo goed als leeg, dat weet jij toch ook, Chlorofilus!

Mijn genadige keizer kan elke opstand het hoofd bieden als de soldaten hun soldij ontvangen, doch dat vraagt ook goud!

Er is een middel om aan dat goud te geraken. Te Ostia ligt een Egyptische vloot die graan wenst te kopen tegen baar goud. Verkoop graan aan de Egyptenaren en met het goud betalen we het leger, dat het hongerige volk van Rome in bedwang zal houden tot we in het buitenland nieuwe voorraden kunnen veroveren

Prachtig, Chlorofilus, prachtig! Pretoriaan Lambik, ik reken op je om in het geheim ons graan tegen Egyptisch goud te ruilen... He, Lambik, hoor je me?

Verontschuldig me, genadige keizer, ik meende dat iemand aan mijn mantel frutselde... Wel... hm... ja, reken op mijn zwaard en strikte geheimhouding... Het volk zal niet weten dat men zijn brood tegen goud inruilt!

Die opdracht lijkt me te gevaarlijk om aan die Galliër toe te vertrouwen!

Lambik heeft die belediging gehoord. Hij keert zich bruusk om...

Wie twijfelt er aan mijn woord?

Maar iedereen bemerkt dat er op de rug van Lambik, met behulp van een dolk, een briefje werd gespeten...

Iemand bespiedde ons... Vlucht, lees dat briefje!

Het graan van Rome zal niet versjaagd worden!
De Schim

Het avontuur van de

203

ROMAN DOOR A. FERNEZ - ILLUSTRATIES VAN REE

NACHTELIJK BEZOEK

IK zie niets, zei Pierre. Als enig antwoord, ontstak de catcher een elektrische zaklamp, richtte de lichtbundel op een vermolmde trap en gaf de jongen teken eerst naar boven te gaan.

— Open de deur recht voor je, zei hij, toen ze boven stonden.

Pierre gehoorzaamde en gedurende een fractie van een seconde zag hij het decor van de kamer. Het was een mansarde waar men de meest verscheidene voorwerpen door elkaar had opgestapeld: lege kisten, gereedschappen, ontworpen stoelen, oude kledingstukken... De deur werd gesloten en de duisternis was volledig. Fred draaide de sleutel om en liep zwaar de trap af.

Het duurde enkele ogenblikken vooraleer Pierre's ogen aan de duisternis gewend waren. Eindelijk zag hij, aan z'n rechterzijde, een helle vlek. Dat kon alleen een venster zijn. Hij liep er naar toe en trachtte ze te openen. Dat was natuurlijk vergeefse moeite. Dan liet hij zich in een kapotte zetel vallen en had moeite zijn tranen te bedwingen.

Wat zou er van hem geworden?... En, het stond vast dat dit slechts een begin was! Wanneer de geheimzinnige bezoeker, die Marcel «Mijnheer Valentin» noemde, weg was, zou hij opnieuw voor de bende moeten verschijnen. Zou hij dan nog de moed hebben te zwijgen? Gino, Fred en de dikke chef met het papperig gezicht zagen er niet zo makkelijk uit! En wanneer het om het weervinden van negen of

tien miljoen ging, waren die kerels tot alles bekwaam; dat stond vast!

Sedert Fred beneden was, heerste er een absolute stilte in het huis. Geen geluid, geen stem drong tot hem door en Pierre dacht een ogenblik dat men hem aan zijn lot had overgelaten. Plotseling schrok hij op door het gebrom van een motor. Hij luisterde scherp. Het geluid kwam naderbij, een auto kwam dus in de richting van het bandietennest.

Met kloppend hart sprong Pierre overeind, drukte zijn neus tegen de stoffige ruit en trachtte door de duisternis te boren. Daar verlichtten twee schelle koplampen een deel van de omgeving en Pierre kon vaststellen dat hij zich te midden van een woud bevond.

★

Hij hoorde de motor nu beter. Het gebrom klonk dof, zacht en regelmatig als het geronk van een vliegtuig op grote hoogte. Dit geluid riep in hem herinneringen wakker... Waar had hij dit geronk nog gehoord? Hij sloeg zich op het voorhoofd. Bij z'n vader natuurlijk! Op deze wijze ronkte de motor van één wagen: van een Rolls-Royce! Pierre had de wagen meer dan eens bewonderd wanneer de wit gehandschoende chauffeur van de Britse Ambassadeur in Frankrijk de garage binnenreed voor een smering.

Een Rolls-Royce! Hela, die mijnheer Valentin was dus de eerste de beste niet!

De auto was nu vlakbij. De twee lichten naderden slechts heel traag; de auto moest dus stapvoets rijden. Op enkele meter van het huis, stopte de wagen, de lichten werden gedoofd

Twee heren, die er niet erg betrouwbaar uitzien, wachten Pierre in het huis van Vincent op. Ze bedreigen hem met een revolver, blinddoeken hem en nemen hem in zijn Peugeot mee. Pierre wordt voor een derde personage, Marcel genaamd, gesleept en ze vragen onze vriend naar het goud...

en een deur geopend. Een ogenblik zag Pierre de chauffeur: een zware gestalte met rond, bleek gezicht en een dikke hoornen bril... Dan niets meer.

Beneden had de aankomst van Mijnheer Valentin enige opwindend veroorzaakt. Stemmen klonken verward door elkaar, men hoorde een over- en weergeloopt, stoelen werden verschoven.

Dan werd alles weer stil. Gelaten zette Pierre zich terug in de zetel.

★

LANGZAAM kroop er een half uur voorbij.

Een deur ging piepend open, iemand liep voorzichtig de trap op. Pierre sprong op... Kwam men hem halen? Zo ja, wat zouden ze met hem doen? Z'n hart klopte zwaar, hij trachtte z'n angst te overwinnen en wierp een blik op z'n omgeving. Hij kon nu ieder voorwerp onderscheiden en hij zag tegen de muur een kleine balk staan...

— Een kans op honderd? Neen, wellicht heb ik die niet maar ik waag het er op! Ik mag die kans niet laten ontsnappen...

Pierre greep het zwaar stuk hout met beide handen en sloop op de tenen naar de deur.

Langzaam kwam de man naar boven. Voor de deur bleef hij staan en wachtte. Hij zocht misschien het sleutelgat. Dan draaide hij de sleutel onhandig om en duwde de deur open.

Het was Fred.

Pierre liet hem de tijd niet het licht van z'n zaklamp door de kamer te laten wandelen. Z'n zenuwen waren tot het uiterste gespannen, hij onderdrukte de afkeer die hij voor alle ge-

weld voelde en liet de balk zwaar neerkomen op de schiedel van de bezoeker...

De man viel niet dadelijk neer. Hij wankelde, z'n ogen rolden in de kassen, hij draaide langzaam rond... Pierre ving hem in de armen op om de val te breken. Fred was zo zwaar dat het geen haar scheelde of hij was zelf neergetuimeld.

De weg was vrij! Pierre aarzelde geen seconde. Heel behoedzaam en langzaam om geen enkele trede te doen kraken, sloop hij de trap af. Beneden in de gang kwam er een licht-

streep onder de deur van de kamer waar Marcel hem onderzocht had. Hij hoorde de slepende stem van Gino en tegelijkertijd drong de geur van lavandel hem in de neusgaten. Welke belangrijke dingen zou hij niet kunnen opvangen indien

VOLGENDE WEEK: OP HOOP VAN ZEGE!

hij een moment aan de deur bleef luisteren? Wat bekookstonden die bandieten in die triestige kamer? Maar neen, dat zou al te dwaas zijn!

Ieder moment was kostbaar. Fred zou zo dadelijk weer bij kennis zijn en het alarm geven. Tastend zocht Pierre z'n weg. Indien er geen andere uitgang was dan deze, welke hij een uur te voren in gezelschap van Gino en de catcher gebruikt had, was iedere kans op ontsnapping verkeken. Geruisloos, stapte voor stapje, de handen als antennes uitgestrekt, vorderde hij door de donkere gang. Eensklaps voelde hij ruw hout onder de vingers: een deur. Hij opende ze voorzichtig...

★

De man viel niet dadelijk neer, hij wankelde en draaide langzaam rond...

snapping ontdekt was, zouden ze hem nazitten en spoedig vinden indien hij niet vlug uit de buurt was. Z'n Peugeot zoeken? Neen, dat mocht hij ook niet riskeren. Misschien had Fred nu reeds de ogen geopend en tastte hij met de hand naar de buil op z'n schedel...

Er bleef alleen de Rolls-Royce, wiens logge silhouet zich duidelijk aftekende aan de rand van de weg. Het was een waagstuk maar een aanlokkelijk waagstuk. De plaat poetsen onder de neus van die bende en dan nog wel met de wagen van een van hun kopstukken! Pierre kon aan de verleiding niet weerstaan. Hij rende er naar toe, opende de deur, draaide de contactsleutel, die Mijnheer Valentin had laten steken, om...

Op hetzelfde ogenblik kwam er beweging in het huis. De motor ronkte al. Harde stemmen klonken, deuren werden open en dicht gesmaakt, de bandieten renden de trap op en af. Marcel en zijn twee helpers vloekten en doorzochten het huis in de hoop hun prooi ergens in een donkere hoek te vinden. Ze konden zich niet voorstellen dat de jongen het huis zou verlaten hebben...

★

ZENUWACHTIG duwde Pierre op het gaspedaal, hij had echter vergeten de lichten in te schakelen en verloor nog een paar kostbare momenten om de ontsteekknop te vinden.

Deze momenten waren hem bijna fataal.

De deur ging plotseling open, een helder licht viel buiten en drie gestalten sprongen bijna tegelijkertijd te voorschijn. Het waren Marcel, Gino en Fred...

Ze bemerkten de Rolls-Royce en wisten zo dadelijk wat er mee gebeurde... Gelukkig had Pierre op dit ogenblik de koplampen kunnen ontsteken en felle stralenbundels verblindden de drie achtervolgers, die hun ogen met de hand beschermden.

— Stop! Stop! riep Marcel. Stop dan toch!

Het was duidelijk dat Pierre er niet aan dacht dit bevel op te volgen. Marcel moest snel op zij springen om niet omgeworpen te worden door de Rolls-Royce die met grote snelheid de weg op reed.

Nog geen halve minuut nadien klonken er schoten. Instinctmatig boog Pierre zich over het stuur en trok het hoofd in de schouders...

(Wordt voortgezet.)

BUITEN wachtte Pierre een onaangename verrassing. Z'n Peugeot was verdwenen!... Om ze rustig te kunnen doorzoeken, had Gino ze waarschijnlijk in een of ander schuurtje gezet. Wat nu gedaan? Te voet vluchten? Al te gek! Zodra z'n ont-

FRANCO-SUISSE*SKI*VICTORIA*INA*CHOCOSWEET*PRINSOR*PALMEX*TINTIN*KUIFJE*PILSBERG*MATERNE*FRIMA*HORTON*PROSMANS*TOSELLI*PANA*KOLYNOS*HEUDEBERT

DE KUIFJE'S BON

HEB JE DIT ALBUM REEDS?

DE SPROOKJES VAN PERRAULT

IN DIT PRACHTIG ALBUM KAN JE DE ACHT MOOISTE SPROOKJES VAN PERRAULT LEZEN EN ILLUSTREREN MET 200 KLEURPRENTJES, JE AANGEBODEN DOOR DE KUIFJE'S BON.

Het album, keurig ingebonden in een rood kapt met gouden letters, verkrijg je:

- In de KUIFJE's Winkel, Lombardstraat, 24, Brussel, tegen de prijs van 50 Frs.
- Of TEGEN STORTING van 55 frs. op P.C.R. 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL.

★

ONZE GESCHENKEN

(Deze lijst annuleert al de vorige!)

- Prentkaarten KUIFJE: (5 prachtige kaarten in kleuren) 1 reeks. Per reeks 50
- Afdrukplaatjes KUIFJE Per reeks 50
- Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT: (8 mooie verhalen in kleuren) vier reeksen. Per reeks van 50 prentjes 75
- KUIFJE's wimpel: 3 kleuren 100
- Chromo's ZIEN EN WETEN: reeksen van ZES prachtige chromo's. Zijn verkrijgbaar de reeksen:
 - VLEIGTUIGEN (Oorsprong tot 1914) reeksen 1 en 2.
 - VLEIGTUIGEN (Oorlog 1939-1945), reeksen 1 tot 8.
 - LUCHTSCHEPEN, reeksen 1 en 2.
 - SPOORWEGEN, reeks 1.
 - MARINE, reeks 1.
 - AUTOMOBIEL, reeksen 1, 2, 3. Per reeks 100
- De collectie DE ANTWERPSE DIERENTUIN. 3 omslagen met 20 foto's in relief met SPECIALE BRIL. Per omslag 200
- Portefeuille KUIFJE, nieuw model. 250
- KUIFJE's Puzzle op hout. 500
- Blokjespel KUIFJE. 500
- Speciaal abonnement op het weekblad KUIFJE (tien nummers). 500

★

OPGELET!

Met de producten, wier naam deze tekst omlijst, krijg je de KUIFJE's BON.

Vraag je mama deze producten te gebruiken want:

- ★ ZE ZIJN UITSTEKEND!
- ★ EN JIJ KAN KUIFJE's BONNEN SPAREN!

Maggy en Teddy studeren hun nummer in onder leiding van mijnheer Eugene. De directeur geeft hen een contract en het spreekt vanzelf dat ze de koning te rijk zijn. De « Hartvreter » gaat de Mario, een clown, ophitsen...

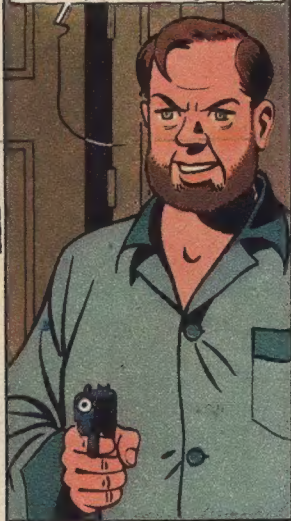
HET GELE TEKEN

Een geheimzinnig personage drong het appartement van Blake en Mortimer binnen. In het salon, voor de Egyptische beelden en maskers, werd hij door paniek aangegrepen. Hij wou vluchten, doch Mortimer verscheen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Daar hebben we dus dat beruchte "Gele Teken"! Wel, vriend, toon ons je...

De rest blijft in Mortimers keel steken want plotseling gaat het licht in hall uit...

En de man komt recht op de professor toe. Het is net of in zijn brilglazen gloeit er een vuur...

Geen stap verder of ik schiet!

Maar het onrustwekkend personage houdt geen rekening met deze verwittiging, het gaat steeds verder...

Opgelet! Ik tel tot drie!... Een... Twee... Drie...

Mortimer voelt het gevaar, hij mikt op de arm en schiet...

Het zweet breekt Mortimer uit. Hij ziet hoe het monster steeds nadert en voelt hoe een vreemde angst hem overvalt...

Alhoewel hij beslist geraakt werd, komt de vreemde man dreigend dichterbij. Mortimer schiet heel zijn revolver leeg... het is zeker dat de kogels treffen maar ze schijnen totaal machteloos...

Nasir heeft het lawaai gehoord en verschijnt op hetzelfde ogenblik boven op de trap...

Met een tijgersprong vliegt hij op de rug van de vreemde indringer...

Op hetzelfde moment schiet een verblindende lichtstraal uit het lichaam van de man en Nasir stort zwaar op de grond...

HET ZEEHONDENEILAND

King en zijn secretaresse zijn toegekomen in het Noorden. Van daaruit zal een boot hen naar het Zeehondeneiland voeren. De bandieten zijn op post...

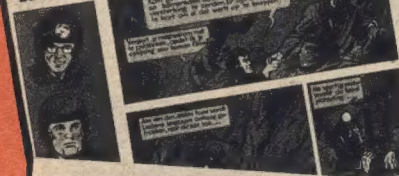

(Wordt voortgezet.)

Leeft Fawcett nog?

Het drama van LA PIERRE SAINT-MARTIN

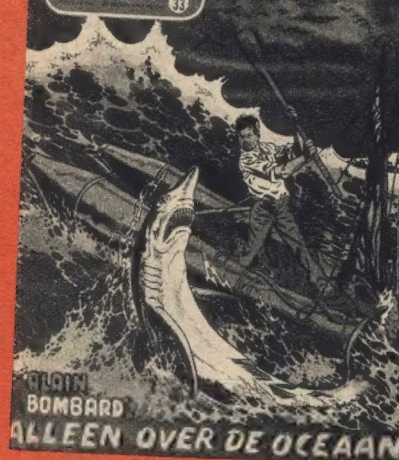
DE KON-TIKI EXPEDITIE

KUIFJE 30

KUIFJE 33

WAT jammer dat ik niet al de antwoorden kan publiceren! Ze waren heel interessant en de meeste lezers maakten een onderscheid tussen de expeditie met een welomschreven doel en het avontuur, tussen de moed en de volharding die van één man werd gevraagd en het werk van een ploeg. De voorkeur van de meesten ging uit naar de prestatie door één man volbracht en die daarvoor geen roem of geld verwierf. Dat deed me echt genoegen! Er zijn enkele lezers die met Hillary en Tenzing hadden willen meegaan, niet om de top te overwinnen maar... om de ontvangst die hen daarna zou te beurt zijn gevallen in alle landen van de wereld! Zij hebben heel zeker niet begrepen wat er van een man gevergd wordt vooraleer hij op de top is! Een speciaal proficiat voor de vrienden die gedacht hebben aan andere expedities dan deze opgegeven in de vraag en vertelden over Lindbergh, Amundsen, Stanley, Sven Hedin en nog andere moedige ontdekkingsreizigers. Van de zee houden bijna alle correspondenten, van de besneeuwde toppen ook, maar voor de duistere rotten diep onder de grond voelen ze niet veel en ik moet bekennen dat ik hun mening deel. Hier dan een greep uit de beste antwoorden.

Met Dr BOMBARD OVER DE OCEAAN

- Ik verkies de expeditie van Bombard. Dit is een wetenschappelijk werk dat moed en volharding vereist. Hij stak zelf de plas over om de zeelieden de overtuiging te bezorgen dat alle hoop op redding nooit verloren is. Bombard is een voorbeeld voor allen. Dit schrijft George Haesaerts uit Hever.
- Met oprechte bewondering volgde ik de tocht van de moedige dokter die gedurende maanden honger, orkaan, eenzaamheid en alle ontberingen trotseerde om aan de zeelieden te bewijzen, dat ze kunnen bestaan van vis en zeewater. Raymond Driessen, van Elen.
- Met Alain Bombard had ik willen over de Oceaan gaan want deze expeditie was zeer nodig als we denken hoeveel schipbreukelingen hun graf in de golven vinden bij gebrek aan eten en drinken, zo denkt Marc van Kerkhove uit Gent er over.
- De expeditie van Bombard was de mooiste want ze had een menslievend en edel doel. Met hem ware ik graag meegevaaren! Pierre Demol, van Zuun.

DE KON-TIKI EXPEDITIE WAS DE MOEITE WAARD

- Wanneer ik mocht kiezen, zou ik deelnemen aan de Kon-Tiki expeditie. Het is een prestatie die een pluimpje verdiend, zowel op wetenschappelijk als op sportief gebied. Maar eigenlijk zou ik aan elke expeditie van belang willen deelnemen... Ik, de ontdekker van een nieuwe volk-stam of de volbrenger van een nieuwe sportieve daad, zou dan mijn baard laten groeien, een boek schrijven over mijn belevenissen, autogrammen uitdelen en een interview toestaan aan de reporter van « Kuifje »! Eric Adams, van Lede.
- Zo te dolen over het water en te leven van gevangen vis! Mieters! De hele dag de zee om je hebben en alle gevaren en stormen trotseren. Maar iets zou ik willen meenemen, dat de mannen van de Kon-Tiki niet hadden... een groot pak « Kuifjes » zodat ik niet bang hoefde te zijn me te vervelen. Harry Mommers, Heerlen, Holland.
- Met de onverschrokken leden van de Kon-Tiki expeditie was ik liefst meegegaan. Dan zou ik vliegende vissen gezien hebben, walvissen, haaien en tonijnen. Ik zou weten wat een storm op de Oceaan betekent, hoe men er in de tropen zon kan braden en hoe de windstilte er alles lam legt. Octaaf Coremans, Sint-Lambrechts-Woluwe.

NAAR DE HOOGSTE TOP

- De Everest expeditie leek me de interessantste. Denk eens aan hoe vaak men al poogde deze berg te beklimmen? En, hoe lukt het niet op het dak van de wereld te staan? Stap voor stap omhoog klauteren, uitglijden, zweven tussen hemel en aarde en dan ben je er eindelijk. Je plant de vlag van het vaderland en je dankt God dat je dit hebt mogen doen. Herman van Loon, uit Arnhem.
- Toen A. Weinberg op een prachtige wijze « De Everest overwonnen » uitbeelde, was ik vol bewondering voor die dappere kerels. Ik riep uit: « Wat een moed... Ik zou... ja, ik zou er willen bij geweest zijn! » Als het er op aan komt kan een jongen immers zeer moedig zijn. Zo'n beklimming vraagt durf, doorzettingsvermogen en een sterke wil om ten slotte te slagen. Maar, moet een jongen ook zijn studie niet zo bekijken? Ferdinand Creten, van Sint-Lambrechts-Woluwe.
- Toen ik zeven jaar was, droomde ik er van alpinist te worden. Ik las altijd boeken over alpinisten. Ik heb de overwinnaar van de Everest zelf gezien en daarom zou ik het verkiesen lid te zijn van deze expeditie. Marcel Claes, van Anderlecht.
- Twee jonge, moedige kerels hebben de Himalaja overwonnen en ik heb hun spannende reportages in het dagblad gevolgd. Met geestdrift zou ik aan deze beklimming meegeholpen hebben en graag had ik de kleurige wimpels op de besneeuwde top zien wapperen. Frans Vandermosten, van Leuven.

- Ik zou graag de sporen van de sneeuwman gezien hebben en boven op die onoverwinnelijke berg gestaan hebben om van het grootse panorama te genieten. Frans de Meyer, van Boom.
- Ik heb reeds veel gelezen over bergbeklimmingen en steeds veel bewondering gekoesterd voor die energieke helden. Ik fotografeer ook graag en zou wat in m'n nopjes geweest zijn om daar met speciale toestellen foto's te maken! Herwig Desmedt, van Moerkerke-Waas.

NIET BANG VOOR DE DUISTERNIS!

- Aan de expeditie van La Pierre Saint-Martin zou ik graag deelgenomen hebben. De opofferingssgeest ten dienste van de wetenschap heeft me diep gevat. Zo graag zou ik een van die scouts geweest zijn die, ondanks hun jeugdige leeftijd, aan die expeditie meehielpen. Walter Peeters, van Niel.
- De grot van La Pierre Saint-Martin trekt me geweldig aan maar ik zou niet in de plaats van Marcel Loubens willen geweest zijn want die blijft nu voor eeuwig in die grot... Ludo Tom-sin, van Tongeren.

MET LINDBERGH WIL IK MEE!

- Naast Lindbergh had ik in het vliegtuig willen zitten, toen hij in 1927 voor de eerste maal in non-stop vlucht van Amerika naar Parijs vloog. Lindbergh begon aan iets, dreef door, hield vol en gelukte. Hij staafde het gezegde: « Waar een wil is, is een weg. » Marcel Mos-taert, van Sint-Lambrechts-Woluwe.

EEN MAN GEDREVEN DOOR EEN WELBEPAAID DOEL

- Dat was Fawcett en met hem was ik graag het oerwoud ingetrokken. Achter elke struik kan de dood loeren. Je moet niet denken dat ik zo verlang naar de dood aan de folterpaal, hoor! Maar, die onbekende volkeren in het oerwoud trekken me aan! G. P. van Braschaat.

MET AMUNDSEN NAAR DE POLEN

- Ik heb alle boeken van Amundsen verslonden en als ik de gelegenheid had, zou ik meegaan naar de Noord- of Zuidpool. Ik bewonder de mannen die om wetenschappelijke doeleinden door de barre koude trekken. Jan Marijnen, van Antwerpen.

NAAR DE MAAN!

- « Naar de Maan met Kuifje en zijn vrienden » ziedaar mijn wens. Ik heb nog in beraad gestaan om het aan Hergé te vragen maar, de sukkelars hadden al zo weinig zuurstof! Op de wereld is er toch niets meer te ontdekken en op de Maan nog zo heel veel... Karel Wellens, van Sint-Pieters-Woluwe.

EEN ANDERE KLOK

- Ik zou aan geen enkele expeditie willen deelnemen want je riskeert je leven en dat van je gezellen wel honderd maal. Ik ben er zeker van dat de lezers, indien ze er werkelijk voor stonden (voor een oerwoud, voor 'n orkaan of zo) de benen zouden nemen en zo hard zouden lopen als ze konden. André van Nieuwenhove, van Schaarbeek.

Al deze lezers ontvangen in de loop van de volgende week een mooi geschenk.

Kuifje ondervraagt zijn vrienden.

VIER JE DE VERJAARDAG OF HET NAAMFEEST VAN JE OUDERS?

ZO JA, OP WELKE WIJZE?

Niet méér dan tien regels die ons moeten toekomen voor Dinsdag,

26 Januari 1954.

MOOIE PRIJZEN

DE NAJAVALLEI

DOOR HERGE

De Maharadja van Gopal wil Jo en Jetje te allen prijze terugvinden want onze vrienden gooiden hem, per ongeluk, een sneeuwbal op de kop...

